<u>בבית המשפט העליון בירושלים</u> **<u>בג"ץ 9715/07</u>**

עבד אל חלים עלי סלים בטאט ואח'
באמצעות ב"כ עוה"ד נסראת דקואר ואח'
האגודה לזכויות האזרח בישראל
טלפון: 02-6521218; פקס': 02-6521219 **<u>העותרים</u>**

נ ג ד

ועדת המשנה לפיקוח על הבנייה באיו"ש ואח'
באמצעות פרקליטות המדינה
רח' צלאח א-דין 29, ת"ד 49029, ירושלים
טלפון: 02-6466194; פקס': 02-6467011 **<u>המשיבים</u>**

ו ב ע נ י י ן

רגבים
באמצעות ב"כ עו"ד עמיר פישר
רח' המלך ג'ורג' 33, ירושלים 94261
טלפון: 02-6223676; פקס: 02-6223052 **<u>מבקשת ההצטרפות</u>**

<u>הודעה מטעם המשיבים</u>

1. בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 30.7.2012, שהתקבלה בעקבות הדיון שהתקיים באותו יום, נכתב כדלהלן:

> "לא הצלחנו לקבל תשובה מהמדינה בהתייחס לשאלה מה יקרה עם 27 המשפחות המתגוררות במקום עם ביצוע צו ההריסה.
> באת כוח העותרים לא נתנה תשובה משכנעת מדוע לא הוכנה על ידם תוכנית מפורטת לאזור, שהיה מקום שתעשה זאת, כנטען על ידי המדינה.
> נאפשר לשני הצדדים להשלים טיעון כאמור תוך 30 יום מהיום."

2. כפי שנכתב בתגובת המדינה המקדמית לעתירה, עניינה של העתירה במבנים שנבנו בלא היתר, ומבלי שהתבקש כל היתר לבנייתם. העותרים פלשו לאתר שהוכרז כאתר ארכיאולוגי עוד בתקופה הבריטית, והקימו בו מבנים ללא היתר. אחד מהמבנים הבלתי-חוקיים שבמוקד העתירה אף מצוי **<u>בתוך</u>** מבנה קדום שנחפר על ידי קמ"ט ארכיאולוגיה במינהל האזרחי בשנת 2005, ובשני מבנים אחרים נעשה שימוש באבנים עתיקות שפורקו מהאתר העתיק.

3. לתגובה זו מצורף תצלום אוויר של האזור מושא העתירה. על תצלום האוויר מסומנים המבנים המצויים באזור, ומספרי תיקי הבב"ח שנפתחו לכל אחד מהם. העיגולים החיצוניים הסמוכים לכל מבנה מציינים את שנת פתיחת תיק הבב"ח, והעיגולים הפנימיים מציינים את מצבו הנוכחי של המבנה. המבנים מושאי העתירה הם אלו המסומנים בעיגול פנימי אדום, אולם לשם הצגת מלוא התמונה העובדתית סומנו בתצלום האוויר כל המבנים באזור שנפתחו להם תיקי בב"ח.

תצלום האוויר מצורף לתגובה זו כנספח.

נעיר שבשל טעות, סומנו המבנים שנפתחו להם תיקי בב"ח בשנת 2012 בעיגול חיצוני בצבע כתום (בדומה למבנה היחיד שנפתח לו תיק בב"ח בשנת 1999), ולא בצבע שחור כאמור ב"מקרא".

4. כפי שניתן להתרשם מהנספח, בשנת 1999 נפתח באזור מושא העתירה תיק בב"ח בודד. משמעות הדבר היא שבאותה שנה, הפקח שהגיע למקום מצא מבנה בודד אחד, והוציא לו צו הפסקת עבודה. מבנה זה נהרס מאז.

5. בחלוף 4 שנים, בשנת 2003, נפתחו באזור מושא העתירה 5 תיקי בב"ח נוספים. אף מבנים אלו נהרסו.

6. בשנת 2007 נפתחו באזור מושא העתירה 30 תיקי בב"ח, ומשמעות הדבר היא שמבנים אלו נבנו בשנים 2003-2007. רוב המבנים מושא העתירה שייכים לקבוצה זו.

7. העתירה דנן הוגשה בשנת 2007, וביום 20.3.2008 הוציא בית המשפט הנכבד צו ביניים. בצו הביניים נכתב כדלהלן:

> "בהסכמת המשיבים ניתן בזה צו ביניים אשר על-פיו לא יהרסו המבנים בחירבת זנוטה, נשוא העתירה, **<u>וזאת בתנאי שהמצב הקיים בשטח יוקפא הן מבחינת הבניה</u>**, והן מבחינת אכלוס המבנים הנדונים, וזאת עד להכרעה בעתירה."
>
> (ההדגשה הוספה ע"י הח"מ)

8. בשנת 2010 נפתחו באזור מושא העתירה 10 תיקי בב"ח, המתייחסים ל-10 מבנים לא-חוקיים. רוב המבנים הללו נהרסו על ידי העותרים, ואף אחד מהם אינו כלול בעתירה.

9. בשנת 2012 נפתחו באזור מושא העתירה 14 תיקי בב"ח. משמעות הדבר כאמור הינה שבעוד העתירה תלויה ועומדת, נבנו באזור מושא העתירה 14 מבנים לא-חוקיים, מבלי לבקש היתר לבנייתם ותוך הפרה בוטה של החלטת בית המשפט הנכבד. לאחר שהוצאו צווים להפסקת עבודה בעניינם של מבנים אלו, הגישו העותרים "בקשה דחופה לצו

ביניים", וביום 23.5.2012 החליט בית המשפט הנכבד ליתן צו ביניים "עד למתן החלטה אחרת".

10. כאמור לעיל, בהחלטתו מיום 30.7.2012 הורה בית המשפט הנכבד למשיבים להודיע "מה יקרה עם 27 המשפחות המתגוררות במקום עם ביצוע צו ההריסה".

11. באופן עקרוני, עמדת המשיבים הינה כי כיוון שהמבנים מושא העתירה נבנו שלא כדין, וכיוון שכלל לא הוגשה בקשה לקבלת היתר לבנייתם, וכיוון שכפי שפורט בתגובת המדינה המקדמית טעמים תכנוניים מלמדים שאין כל אפשרות להסדרה תכנונית של האזור, הרי שיש להרוס את המבנים. לעניין זה יוזכר שוב שהמבנים מצויים במרכזו של אתר ארכיאולוגי מוכרז, ושמעשיהם של העותרים פוגעים בממצאים הארכיאולוגיים וחלקם אף משתמשים בהם לצורך בניית המבנים הבלתי-חוקיים.

12. **<u>כפי שפורט לעיל, המבנים מושא העתירה נבנו לכל המוקדם בשנת 2003.</u>** אין המדובר אפוא ב"יישוב הקיים מזה כיותר מ-60 שנה", כפי שנטען בעתירה. בעתירה נטען גם כי "העותרים ובני משפחותיהם גרים בכפר מזה עשרות שנים", וכאמור הממצאים שבידי המשיבים אינם תומכים בטענה זו.

13. ערב הגשת תגובה זו, ביקשו המשיבים לערוך בדיקה במרשם האוכלוסין הפלסטיני, כדי לבדוק מהו מקום מגוריהם הרשום של העותרים. כפי שהוסבר לעיל, העותרים התגוררו במקום זה עד לשנת 2003, ויש בידם אפוא לשוב לאותו מקום ולבנות בו את בתיהם בהתאם לחוק.

דא עקא, התברר כי בניגוד לתקנה 2 ולטופס 1 לתקנות סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק, התשמ"ד-1984 (להלן: **התקנות**), **<u>בכתב העתירה כלל לא צוינו מספרי תעודות הזהות של העותרים</u>**. על כן, מובן שלא ניתן היה לבדוק את מקום מגוריהם הרשום של העותרים.

כמו כן, התברר כי בניגוד לתקנה 4 לתקנות, **<u>לא צורף לכתב העתירה תצהיר מאת העותרים</u>**. התצהיר שצורף הינו מאת מר פראס עלמי, המכהן בתפקיד "תחקירן ועובד שטח באגודה לזכויות האזרח בישראל", ואשר הצהיר כי "האמור בפרק העובדתי של העתירה הינו אמת ומבוסס על ביקורים בשטח, בשיחות, בדברים ומסמכים שנתקבלו מהעותרים ותושבי הכפר ח'ירבת זנוטה". המשיב סבור כי עובדה זו גופא היא עילה לדחיית העתירה על הסף (ראו: בג"ץ 7210/98 <u>פולארד נ' ראש ממשלת ישראל</u>, פדאור 242-5-98 (1998); בג"ץ 4377/11 <u>DIMACUUANGAN נ' ממשלת ישראל</u>, פדאור 588-106-11 (2011)).

14. בנסיבות אלה, סבורים המשיבים כי דין העתירה להידחות, תוך חיוב העותרים בהוצאות. לפנים משורת הדין, נכונים המשיבים לעכב את הריסת המבנים לתקופה בת 60 ימים, כדי לאפשר לעותרים לשוב לכפרי מגוריהם ולאתר דירות שבהן יוכלו להתגורר לאחר הריסת המבנים.

היום, יום שלישי, ל' תשרי תשע"ג, 16 אוקטובר 2012.

_____

יצחק ברט

סגן בפרקליטות המדינה